

Warszawa, dnia 28 stycznia 2015 r.

Poz. 150

USTAWA

z dnia 19 grudnia 2014 r.

o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy

Art. 1. W ustawie z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. poz. 1291) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
  - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dofinansowywania z Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników, objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, zatrudnionych u przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1;”
  - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) dofinansowywania z Funduszu kosztów szkolenia pracowników, objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, zatrudnionych u przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a;”
  - c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zwrotu dofinansowania z Funduszu albo Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy w przypadku niespełnienia warunków umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.”;
- 2) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pomoc de minimis – pomoc spełniającą przesłanki określone w:

  - a) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) albo
  - b) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9), albo
  - c) rozporządzeniu Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014, str. 45).”;
- 3) w art. 3:
  - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisy ustawy stosuje się w latach 2015–2017 do przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej:
  - 1) którego przeważający rodzaj wykonywanej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności, wynikający z wpisu do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, określony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r.

o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.¹⁾), wskazuje na jej udział w handlu, przetwórstwie, transporcie, uprawach rolnych lub chowie i hodowli zwierząt, a także w wynikających z nich usługach, na krajowych lub zagranicznych rynkach towarowych, a produkt tej działalności doznał ograniczeń ilościowych lub wartościowych w obrocie handlowym na krajowych lub zagranicznych rynkach towarowych, w następstwie wystąpienia czasowych ograniczeń, z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy, wwozu towarów na terytoria innych krajów;

- 2) u którego ograniczenia w obrocie handlowym, o których mowa w pkt 1, spowodowały spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż towarów lub usług, liczony w ujęciu ilościowym lub wartościowym, łącznie nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 3 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 6 sierpnia 2014 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie świadczeń, w porównaniu do łącznych obrotów z tych samych 3 miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy trzymiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego;
- 3) który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, z wyjątkiem przypadku, gdy:
  - a) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo
  - b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w pkt 2, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek;
- 4) wobec którego nie zachodzą przesłanki do ogłoszenia upadłości, o których mowa w art. 11, art. 12 ust. 2 lub art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy przedsiębiorca spełnia jednocześnie warunki, o których mowa w ust. 1 i 1a, przedsiębiorcy przysługuje prawo do uzyskania pomocy wyłącznie po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 albo 1a.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Świadczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, przysługują pracownikowi zatrudnionemu u przedsiębiorcy spełniającego warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1 albo 1a, przez łączny okres nie dłuższy niż 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy od dnia podpisania umowy o wypłatę świadczeń.”;

5) w art. 8:

a) w ust. 2:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) kopię umowy zawartej z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub kopię decyzji urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia, w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. a albo ust. 1a pkt 3 lit. a;

2) plan spłaty zadłużenia z tytułu składek, zgodny ze złożonym wnioskiem o rozłożenie na raty należności z tytułu składek lub o odroczenie terminu płatności składek, w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b albo ust. 1a pkt 3 lit. b;”;

– w pkt 3 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 4,

b) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wystąpieniu u przedsiębiorcy spadku obrotów gospodarczych, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 albo ust. 1a pkt 2 w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w art. 3 ust. 1a pkt 1;”;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 2 oraz z 2014 r. poz. 1161 i 1662.

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) niezaleganiu albo zaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 albo ust. 1a pkt 3;”;

6) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Marszałek województwa w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca spełnia warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1 albo 1a, w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o przyznanie świadczeń występuje do dysponenta Funduszu o przyznanie limitu wydatków na wypłatę świadczeń finansowanych na podstawie ustawy oraz w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania limitu zawiera z przedsiębiorcą umowę o wypłatę świadczeń. W przypadku nieuzyskania limitu marszałek województwa w formie pisemnej odmawia przyznania świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3.

2. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 3 ust. 1 albo 1a, marszałek województwa w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o przyznanie świadczeń odmawia w formie pisemnej zawarcia z przedsiębiorcą umowy o wypłatę świadczeń.

3. Przedsiębiorca składa marszałkowi województwa harmonogram miesięcznych wypłat świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3, i ich wysokości, niezwłocznie po zawarciu umowy o wypłatę świadczeń.

4. Marszałek województwa składa dysponentowi Funduszu zapotrzebowanie na środki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środki, o których mowa w art. 5 ust. 3.”;

7) w art. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dysponent Funduszu przekazuje marszałkowi województwa, na podstawie umowy o wypłatę świadczeń zawartej między marszałkiem województwa a przedsiębiorcą oraz zapotrzebowań złożonych przez marszałka województwa, uwzględniających terminy wynikające z harmonogramu, o którym mowa w art. 9 ust. 3, środki Funduszu na:”;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Na podstawie umowy o wypłatę świadczeń oraz wykazu pracowników uprawnionych do świadczeń wypłacanych z Funduszu, zwanego dalej „wykazem”, składanego przez przedsiębiorcę za okres od pierwszego dnia, za który świadczenie jest należne, do ostatniego dnia miesiąca, oraz co miesiąc do końca każdego miesiąca, za który świadczenie jest należne, marszałek województwa przekazuje na rachunek przedsiębiorcy miesięcznie z dołu środki na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środki, o których mowa w art. 5 ust. 3, zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 9 ust. 3.”;

9) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o przyznanie świadczeń,
- 2) wzór umowy o wypłatę świadczeń,
- 3) wzór wykazu,
- 4) wzór zapotrzebowania, o którym mowa w art. 9 ust. 4,
- 5) wzór zapotrzebowania, o którym mowa w art. 30b, oraz termin jego przekazania dysponentowi Funduszu,
- 6) termin i sposób rozliczenia się przedsiębiorcy z otrzymanych środków Funduszu na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3,
- 7) termin i sposób przekazywania ministrowi właściwemu do spraw pracy przez marszałka województwa informacji o wykorzystaniu środków na wypłatę świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3, oraz wzór tej informacji

– mając na uwadze prawidłowość dysponowania środkami Funduszu, o których mowa w art. 10, w związku z potrzebami krajowego rynku pracy oraz zapewnieniem właściwej organizacji wypłaty świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy z tytułu przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.”;

10) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca, który zawarł umowę o wypłatę świadczeń, może wystąpić do starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu) właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy z wnioskiem o dofinansowanie

kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy, pod warunkiem że szkolenie jest uzasadnione obecnymi lub przyszłymi potrzebami przedsiębiorcy.”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, o którym mowa w ust. 1, zawiera:”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wnioskowaną wysokość środków na dofinansowanie kosztów szkolenia.”,

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca dołącza:”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W razie stwierdzenia braków formalnych wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy lub niespełniania warunków, o których mowa w ust. 1, starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu wniosku, wzywa przedsiębiorcę do uzupełnienia lub poprawienia wniosku w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania. Po bezskutecznym upływie terminu wnioski o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników pozostawia się bez rozpoznania.”;

11) w art. 19:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy, występuje do dysponenta Funduszu Pracy w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo do dysponenta Funduszu w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a, o przyznanie limitu wydatków na dofinansowanie kosztów szkolenia finansowanych na podstawie ustawy oraz w terminie 7 dni roboczych od dnia uzyskania limitu podpisuje z przedsiębiorcą umowę o dofinansowanie kosztów szkolenia. W przypadku nieuzyskania limitu wydatków starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) odmawia w formie pisemnej zawarcia z przedsiębiorcą umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.

2. W przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca nie zawarł umowy o wypłatę świadczeń, starosta (prezydent miasta na prawach powiatu), w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu kompletnego wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy, odmawia w formie pisemnej zawarcia z przedsiębiorcą umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) składa dysponentowi Funduszu Pracy albo dysponentowi Funduszu zapotrzebowanie na środki na dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników.”;

12) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) może przeprowadzać kontrolę u przedsiębiorcy w zakresie przestrzegania postanowień umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia, wydatkowania środków Funduszu Pracy albo Funduszu, otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia zgodnie z przeznaczeniem, właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków Funduszu Pracy albo Funduszu i w tym celu może żądać okazania wszelkiej dokumentacji z tym związanej oraz żądać złożenia stosownych wyjaśnień.”;

13) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy – dysponentowi Funduszu Pracy w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo dysponentowi Funduszu w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a, zbiorczą miesięczną informację dotyczącą wykorzystania środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkoleń, o których mowa w art. 18 ust. 1.”;

14) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników objętych szczególnymi rozwiązaniami na rzecz ochrony miejsc pracy,
- 2) wzór umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia,
- 3) wzór zapotrzebowania, o którym mowa w art. 19 ust. 2a,
- 4) terminy i sposób przekazywania marszałkowi województwa przez starostów (prezydentów miast na prawach powiatu) oraz ministrowi właściwemu do spraw pracy – dysponentowi Funduszu Pracy w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1, albo dysponentowi Funduszu w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a, przez marszałków województw informacji dotyczącej wykorzystania środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkolenia,
- 5) wzory informacji dotyczących wykorzystania środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników

– mając na uwadze prawidłowość wydatkowania tych środków w związku z potrzebami krajowego rynku pracy oraz zapewnieniem właściwej organizacji wypłaty środków przeznaczonych na dofinansowanie kosztów szkolenia.”;

15) w art. 25:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Marszałek województwa może upoważnić właściwego miejscowo dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy oraz, na jego wniosek, zastępcę dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy do wykonywania czynności, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 9, art. 11, art. 14 ust. 3, art. 16 oraz art. 23 ust. 2.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Marszałek województwa może upoważnić, na wniosek dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, pracownika tego urzędu do wykonywania czynności, o których mowa w art. 14 ust. 3.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) może upoważnić właściwego miejscowo dyrektora powiatowego urzędu pracy oraz, na jego wniosek, zastępcę dyrektora powiatowego urzędu pracy do wykonywania czynności, o których mowa w art. 18 ust. 5, art. 19, art. 21 ust. 3 oraz art. 23 ust. 1.”;

d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) może upoważnić, na wniosek dyrektora powiatowego urzędu pracy, pracownika tego urzędu do wykonywania czynności, o których mowa w art. 21 ust. 3.”;

16) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. Przepisy art. 27–29 nie mają zastosowania do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 3 ust. 1a.”;

17) w art. 30 w ust. 1 w pkt 1 lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) 2015 – 459,7 mln zł,

d) 2016 – 465,0 mln zł.”;

18) po art. 30 dodaje się art. 30a i art. 30b w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. Pomoc dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 3 ust. 1a, może być realizowana wyłącznie w latach 2015–2017, w ramach kwot określonych w art. 30 ust. 1 pkt 1 lit. c i d, do wyczerpania limitów wydatków określonych w ust. 2.

2. Na pomoc dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 3 ust. 1a, minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu przeznacza środki Funduszu w kwocie 500 mln zł, z tego – 250 mln zł w 2015 r. oraz 250 mln zł w 2016 r.

3. W celu umożliwienia zastosowania rozwiązań przewidzianych dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 3 ust. 1a, minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu dokona zmiany w projekcie planu finansowego Funduszu lub w planie finansowym Funduszu na 2015 r. przez zwiększenie kosztów Funduszu z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy i dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników, do wysokości kwoty określonej w ust. 2, w ciężar pozostałości środków Funduszu z okresów poprzednich zapisanych w projekcie planu finansowego Funduszu lub w planie finansowym Funduszu jako stan na początek 2015 r. oraz ujmie planowane koszty Funduszu w 2016 r. w projekcie planu finansowego Funduszu, stanowiącego załącznik do projektu ustawy

budżetowej na 2016 r., przedłożonego Sejmowi przez Radę Ministrów, do wysokości maksymalnych limitów wydatków, określonych w ust. 2.

4. W przypadku wykorzystania limitu wydatków na 2015 r. przed upływem roku budżetowego, limit ten może zostać powiększony, po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do niezbędnej wysokości, wynikającej z podpisanych z przedsiębiorcami umów, o których mowa w ust. 6, kosztem limitu na 2016 r., poprzez zmianę planu finansowego Funduszu, dokonaną przez ministra właściwego do spraw pracy – dysponenta Funduszu, na zasadach określonych w ust. 3, nie później niż do końca roku budżetowego. Środki niewykorzystane w 2015 r. powiększają limit wydatków określony na 2016 r. i planowane koszty Funduszu poprzez zmianę planu finansowego Funduszu przez ministra właściwego do spraw pracy – dysponenta Funduszu, po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, na zasadach określonych w ust. 3.

5. O dokonanych zmianach, o których mowa w ust. 3 i 4, w projekcie planu finansowego Funduszu lub w planie finansowym Funduszu minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu zawiadomi ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy oraz w terminie 7 dni od dnia dokonania zmian.

6. Umowy o wypłatę świadczeń i umowy o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników mogą być zawierane do dnia 31 grudnia 2016 r., z tym że koszty zobowiązań z tytułu ich zawarcia przechodzące na 2017 r. mieszczą się w dwuletnim limicie wydatków określonym w ust. 2.

7. Zobowiązania z tytułu umów o wypłatę świadczeń i umów o dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników zaciągnięte w 2016 r., realizowane w okresach wynikających z tych umów, które przechodzą na kolejny rok, są finansowane w ramach planu finansowego Funduszu na kolejny rok.

8. W przypadku konieczności zmiany projektu planu finansowego lub planu finansowego Funduszu na 2017 r. minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu dokona niezbędnej zmiany po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

9. W przypadku wyczerpania przyjętego dwuletniego maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, zostanie zastosowany mechanizm korygujący, polegający na odmowie udzielenia limitu wydatków:

- 1) marszałkowi województwa – na wypłatę świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy;
- 2) staroście (prezydentowi miasta na prawach powiatu) – na dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników.

Art. 30b. Dysponent Funduszu przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy samorządu województwa środki Funduszu na finansowanie kosztów obsługi zadań wynikających z ustawy na podstawie zapotrzebowania złożonego przez marszałka województwa.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2015 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*